

PRENUMERATA
Rocznie 72 Mk., Kr. 144
półrocznie 36 Mk., Kr. 72
kwartalnie 18 Mk., Ko-
ron 36.
Za granicą:
Dopłata (porto) Kwart.
Mk. 7.50.
Konto pocztowe czechowe
№ 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobny
go pisma (petit) po tek-
ście 2 mk.

Kolumna 6 lamów.

Numer pojedynczy
30 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20. Redaktor naczelny przyjmuje od 12—2 p. p. Redakcja otwarta od 9—3 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admn. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego.

Na zasadzie dekretu z dnia 24 grudnia 1918 roku (Dz. Pr. Nr. 21 z dnia 28 grudnia 1918 r., poz. 72) Rada Ministrów postanawia, co następuje:

W okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego terminy do wykonania wszelkich czynności, zmierzających do zachowania praw wekslowych, nie wyłączając zapoznania dłużników wekslowych przed upływem 5-cio letniego terminu, wskazanego w art. 189 Kod. Handl., które nie upłynęły dnia 31 lipca 1914 roku i zostały przedłużone na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1919 roku (Dz. Praw Nr. 50 poz. 328) do dnia 31 grudnia 1919 roku włącznie, przedłużone zostają nadal do dnia 1 lipca 1920 roku.

Prezydent Ministrów:

(—) L. Skulski

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński

Warszawa, dnia 20 grudnia 1919 r.

(„Dziennik Ustaw” Nr. 98, poz. 523).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Łubelskiego.

Na zasadzie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 roku (Dz. Praw Nr. 21 z dnia 28 grudnia 1918 roku, poz. 71) Rada Ministrów postanawia, co następuje:

Terminy do zapoznawania indosantów tudzież do urzeczywistnienia prawa regresu, przedłużone względem weksli, wystawionych przed dniem 1-ym listopada 1918 r., na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1919 roku (Dz. Praw Nr. 50 poz. 327) do dnia 31 grudnia 1919 r. włącznie, przedłuża się do dnia 1-go lipca 1920 r.

Prezydent Ministrów:

(—) L. Skulski

Minister Sprawiedliwości:

(—) Jan Hebdzyński

Warszawa, dnia 20 grudnia 1919 r.

(„Dziennik Ustaw” Nr. 98, poz. 523).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wyższych egzaminów celnych, wymaganych od urzędników celnych w Małopolsce.

Na zasadzie Art. 10 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 (Dz. Pr. Nr. 31, poz. 261) i odnośnie do p. 2, Art. 2 rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy (Dzienn. urzęd. Nr. 10, poz. 138) postanawiam aż do dalszego zarządzenia, co następuje:

§ 1.

Nadanie urzędnikom celnym b. zaboru austriackiego posad IX klasy rangi lub wyższych nie jest zależne od złożenia przez tychże urzędników egzaminu celnego.

§ 2.

Brak wyższego egzaminu celnego nie stanowi na przyszłość przeszkody do przyznania tym urzędnikom wyższych pobożów w drodze czasowego posunięcia w rozumieniu § 51 ust. 3 pragmatyki służbowej.

§ 3.

Rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Skarbu z 26 listopada 1893 L. 2886 (Dzienn. rozp. b. austr. Ministerstwa Skarbu Nr. 39), o ile nie ma postanowienia, że dla nadania urzędnikom celnym posad IX klasy rangi lub wyższych wymagane jest złożenie z dobrym wynikiem wyższego egzaminu celnego, oraz wszystkie w ramach tego postanowienia wydane dal-

sze rozporządzenia b. władz austriackich pozostają przez czas obowiązywania niniejszego rozporządzenia w zawieszaniu.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Grabski.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji w sprawie premii wydawanych plantatorom baraków cukrowych pod postacią cukru.

Rozporządzenie moje z dnia 6 grudnia r. b., ogłoszone w „Monitorze Polskim” Nr. 269 z dnia 10 grudnia 1919 r., w sprawie wstrzymania wydawanych plantatorom buraków cukrowych premii pod postacią cukru, traci moc obowiązującą z dniem ogłoszenia niniejszego w „Monitorze Polskim”.

Minister Apropowizacji:

(—) St. Słowiński.

Warszawa, dnia 20 grudnia 1919 r.

INSTRUKCJA

Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 listopada 1919 r. Nr. XIV 39969/764/19 dla funkcjonariuszów sanitarnych, przydzielonych do Starostwa, i określająca ich stosunek do Starostw.

Na zasadzie artykułu 1, 10 i 11 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 63, poz. 371) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, co następuje:

Art. 1.

W sprawach sanitarnych jest Starostwo w obrębie powiatu urzędem administracyjnym pierwszej instancji, w którego skład, jako dział, wchodzi Powiatowy Urząd Zdrowia. Urząd ten nosi nazwę: „Starostwo w . . . Powiatowy Urząd Zdrowia”.

Art. 2.

Powiatowym Urzędem Zdrowia kieruje wchodzący w skład personelu Starostwa lekarz powiatowy, który o ile zaliczony ma być do kategorii plac powyżej VIII klasy, będzie mianowany przez Ministra Zdrowia Publicznego.

Lekarz powiatowy jest z urzędu powołany do załatwiania wszystkich spraw, związanych z dziedziną zdrowotności publicznej, wobec czego, z jednej strony ani on, ani fachowo-sanitarny personel Powiatowego Urzędu Zdrowia (jako to pomocnik lekarza powiatowego, nadzorca sanitarny i t. d.) nie mogą być używani do załatwiania spraw, nie mających związku z dziedziną zdrowotności publicznej, z drugiej zaś strony bez wniosku czy opinii lekarza powiatowego Starosta z reguły nie wydaje rozporządzeń, ani zarządzeń sanitarnych.

Art. 3.

Starosta wydaje, zatwierdza i podpisuje wszystkie rozporządzenia i orzeczenia Starostwa, może jednak poruczyć lekarzowi powiatowemu w sprawach sanitarnych w swoim zastępstwie wydawanie i podpisywanie zarządzeń i orzeczeń. Starosta poruczy zwłaszcza na podstawie specjalnych instrukcji lekarzowi powiatowemu wydawanie i podpisywanie zarządzeń i orzeczeń, opartych wyłącznie na zawodowej wiedzy lekarza powiatowego, a potrzebnych do przeprowadzenia i wykonania przepisów ustawowych, względnie rozporządzeń, wydanych przez przełożoną władzę lub Starostwo (dezynfekcje, przewożenie chorych i zwłok, izolacje, sprawy czystości i t. p.), w tym wypadku cała odpowiedzialność za wydane przez siebie zarządzenia ponosi lekarz powiatowy, i o tych jednak sprawach obowiązany jest lekarz powiatowy informować stale Starostę.

Rozporządzenie, odnoszące się do całej ludności powiatu, lub poszczególnych jej grup, tudzież do pewnych miejscowości, oraz zarządzenia i orzeczenia, wystosowane do urzędników publicznych, podpisywać może tylko Starosta, względnie jego zastępca.

W wypadkach nagłych, kiedy wydanie rozporządzenia treści ogólnej w zakresie kompetencji powiatowego

Urzędu Zdrowia zwłoki, ze względów dobra publicznego, nie cierpi, a uzyskanie natychmiastowego porozumienia ze Starostą jest niemożliwe, może lekarz powiatowy wydawać w zastępstwie Starosty potrzebne rozporządzenia, podpisując je „Za Starostę”.

W przeciągu 48 godzin jednak winien uzyskać zgodę Starosty co do wydanego rozporządzenia. Jeżeli Starosta rozporządzenie to wzbrania się potwierdzić, może lekarz powiatowy, który je wydał, odwołać się przez Starostę do swej wyższej władzy przełożonej, która poweźmie, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, ostateczną decyzję.

Art. 4.

Lekarz powiatowy ma prawo w wypadkach, przewidzianych rozporządzeniem z 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 46), przeprowadzać postępowanie mandatu w razie przekroczeń przepisów sanitarnych i wydawać osady karne. Dalszy ciąg postępowania karno-administracyjnego, wywołany wniesieniem sprzeciwu przeciwko osadom lekarza powiatowego, przeprowadzony będzie wedle ogólnych zasad, ustalonych dla załatwiania w Starostwie spraw karnych.

Art. 5.

Jako Naczelnik Urzędu jest Starosta przełożonym wszystkim w skład Powiatowego Urzędu Zdrowia wchodzącym urzędników i funkcjonariuszy.

Starosta poucza, nadzoruje, kontroluje podporządkowany Starostwu Powiatowy Urząd Zdrowia i ponosi wobec instancji wyższych odpowiedzialność za prawidłowy tok czynności przekazanych Starostwu.

Art. 6.

Starosta wykonuje nad całym personalem Powiatowego Urzędu Zdrowia władzę dyscyplinarną, na zasadzie obowiązujących przepisów.

Art. 7.

Wyższą władzą służbową i dyscyplinarną lekarza powiatowego i urzędników, wchodzących w skład Powiatowego Urzędu Zdrowia, jest, w toku instancji, Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Niezależnie od przysługującego Staroście prawa nadzoru i kontroli nad działalnością urzędową Powiatowego Urzędu Zdrowia, może Ministerstwo Zdrowia Publicznego wedle swego uznania przeprowadzać przez swych delegatów lustrację działalności urzędników własnego etatu, wchodzących w skład Starostwa. Delegatom tym obowiązani są Starostwie udzielać wszelkich potrzebnych wyjaśnień, tudzież przedstawić do wglądu potrzebne przy lustracji akta, rachunki, kwity i t. p.

Tak o zarządzeniu lustracji, jak i o jej wyniku zawiadomi delegat Starostę.

Art. 8.

W fachowych sprawach sanitarnych, urządzenie biurowości Powiatowego Urzędu Zdrowia określi osobna instrukcja Ministra Zdrowia Publicznego, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9.

Inwentarz Powiatowego Urzędu Zdrowia wchodzi w skład ogólnego inwentarza Starostwa, stanowi jednakże osobny jego dział, którym zawiaduje lekarz powiatowy. Lekarz powiatowy jest za stan inwentarza tego osobnie odpowiedzialnym.

Art. 10.

Przydzielony Powiatowemu Urzędowi Zdrowia lokal ma być używany wyłącznie na cele tego Urzędu.

Art. 11.

Instrukcja niniejsza obowiązuje z chwilą ogłoszenia jej w „Monitorze Polskim”.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wójcickowski.

Warszawa, dn. 27 listopada 1919 r.

Postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmian oraz zatwierdzania Statutów Spółek Akcyjnych.

XLII.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzania Statutu Spółki Akcyjnej pod nazwą: „Transport Polski Spółka Akcyjna“.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, zatwierdzamy dołączony do niniejszego statutu Spółki Akcyjnej pod nazwą: „Transport Polski Spółka Akcyjna“.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1919 r.

Minister Skarbu:

w. z.
(-) Byrka.

Minister Przemysłu i Handlu:

(-) Hacia.

STATUT

SPOŁKA AKCYJNA p. n. „TRANSPORT POLSKI“ SPOŁKA AKCYJNA.

I. Cel, nazwa, zadania i siedziba spółki.

§ 1. W celu transportu wszelkich ładunków lądem i wodą w obrębie Państwa Polskiego i zagranicą, przechowywania i ubezpieczenia towarów i załatwiania wszelkich związanych z tem operacji, jako to:

- ekspedycji, odbioru lub przewozu wszelkiego rodzaju ładunków;
- przechowywania ładunków i wogóle przyjmowanie towarów na skład;
- wykonywania zleceń w przedmiocie kupna, sprzedaży, zastawu i ubezpieczenia towarów, tudzież w przedmiocie załatwiania formalności kolejowych, pocztowych, celných, akcyzowych i innych;
- udzielania pożyczek na towary, przyjęte do przewozu, na skład lub w komisy;
- ubezpieczania ładunków, towarów i środków przewozowych od nieszczęśliwych wypadków, — zawiera się Spółka Akcyjna pod nazwą: „Transport Polski, Spółka Akcyjna“.

§ 2. Dla prowadzenia wskazanych w art. 1 operacji Spółka ma prawo, z zachowaniem ustaw i rozporządzeń obowiązujących:

- otwierać swoje kantory, przedstawicielstwa i agentury w kraju i zagranicą;
- organizować przewóz ładunków wszelkiego rodzaju kolejami żelaznymi, drogami kołowymi lub wodą za pomocą taboru własnego, dzierżawionego lub wynajętego;
- tworzyć specjalne linje żeglugi na wodach wewnętrznych i na morzu;
- zakładać, budować, nabywać lub dzierżawić przystanki, zimowiska i porty;
- zakładać, budować, nabywać na własność lub dzierżawić warsztaty do budowy i na naprawy statków, parowozów, wagonów, samochodów i wogóle taboru przewozowego i urządzeń mechanicznych;
- zakładać, budować, nabywać na własność lub dzierżawić składy, otwarte lub zamknięte, chłodnie, zbiorniki (do nafty i inne), elewatory, oraz inne urządzenia do ładunku, przeladunku i przechowywania towarów w miastach, przy stacjach kolejowych, na przystankach i w portach;
- głęboczyć powyższe składy i urządzenia linjami dojazdowymi z kolejami żelaznymi, z przystankami rzeczniemi lub z portami za zezwoleniem odpowiednich władz czy instytucji;
- zakładać biura pośrednictwa kupna i sprzedaży towarów, oraz zakładać przy tych biurach lub przy swych kantorach, agenturach i składach wystawy prób i wzorów wszelkiego rodzaju towarów.

§ 3. Spółka jest osobą prawną, może posiadać, nabywać i zbywać nieruchomości miejskie i ziemskie i wszelkie mienie ruchome, zawierać wszelkiego rodzaju umowy i bronić swoich interesów w sądach i urzędach.

§ 4. Siedzibą Spółki jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 5. Statut Spółki winien być ogłoszony w „Monitorze Polskim“. Po odbytem organizacyjnym zgromadzeniu walnem akcjonariuszów statut winien być zgłoszony do Sądu Olgęgowego w Warszawie celem zarejestrowania Spółki, stosownie do przepisów obowiązujących.

Spółka będzie uważana jako prawnie istniejąca od chwili rejestracji sądowej; może jednak rozpocząć swą działalność dopiero po spełnieniu warunków w § 44 niniejszego statutu przewidzianych.

II.

Zakres czynności Spółki.

A. Ekspedycja, odbiór i przewóz ładunków.

§ 6. Spółka, za pobraniem ustalonej opłaty i z zachowaniem ustaw i rozporządzeń obowiązujących, załatwia:

- ekspedycję ładunków pocztą, kolejami żelaznymi, okrętami, statkami, samochodami, wozami i wogóle wszelkimi istniejącymi sposobami komunikacji lądowej lub wodnej w obrębie Państwa Polskiego i zagranicą;

b) odbiór towarów z okrętów, portów, przystani, stacji kolejowych, poczty, komór celných, składów i wogóle z wszelkich miejsc, gdzie ładunki lub towary mogą się znajdować;

c) przewóz ładunków własnymi, dzierżawionymi lub wynajętymi wagonami, okrętami, statkami, samochodami, wozami i wogóle wszelkimi istniejącymi środkami komunikacji lądowej lub morskiej.

§ 7. Związane z ekspedycją, odbiorem lub przewozem ładunków i towarów ich naladowanie, wyładowanie, lub przeladowanie, jako też ich opakowywanie i rozpakowywanie może być dokonywane, załecznie od umowy, bądź przez samego wysyłającego, bądź przez Spółkę — za ustanowioną przez nią opłatą.

§ 8. Przyjęcie towaru lub ładunku od osób wysyłających odbywa się na podstawie deklaracji, składanej na imię zarządu, kantoru lub agentury Spółki, podpisanej przez wysyłającego lub osobę przezeń upoważnioną.

Deklaracja powinna wymieniać: rodzaj towaru lub ładunku, ilość sztuk, ich wagę, imię, nazwisko i adres wysyłającego, stację przeznaczenia, imię, nazwisko i adres odbiorcy, miejsce, z którego towar lub ładunek ma być zabrany i datę, w której stamtąd zabrać go można, datę złożenia deklaracji, oraz inne wiadomości, jakich zarząd, kantor lub agent Spółki zażąda. Nadto deklaracja może zawierać szczególne życzenia lub wskazówki wysyłającego.

§ 9. Po przyjęciu ładunku do przewozu zarząd, kantor lub agent Spółki wydaje wysyłającemu kwit przewozowy na blankiecie drukowanym. Kwit ma charakter umowy Spółki z wysyłającym i może być imienny lub na okaziciela. W kwicie wymienia się: rodzaj wysyłanych towarów lub ładunków, ilość sztuk, ich wagę, rodzaj opakowania, signa, stację przeznaczenia, imię, nazwisko i adres wysyłającego, oraz, jeśli kwit jest imienny, imię, nazwisko i adres odbiorcy, warunki przewozu, granice odpowiedzialności Spółki za niedostarczenie ładunku w terminie należytym, za jego uszkodzenie lub utratę, oraz wogóle warunki, jakie będą ustalone za obopólną zgodą Spółki i wysyłającego.

Jeśli towary przyjęte do ekspedycji z ich ubezpieczeniem, kwit powinien zawierać bądź wymienienie warunków ubezpieczenia, bądź wzmiankę o wydanej osobno polisie ubezpieczeniowej (paragr. 38). Oryginał kwitu otrzymuje wysyłający, kopię zaś przechowuje się w aktach Spółki.

Oryginał kwitu winien być zwrócony przy odbiorze ładunku. Wszelako ładunek, wysłany za kwitem imiennym może być i bez przedstawienia oryginału kwitu wydany wskazanemu w kwicie odbiorcy, po stwierdzeniu jego tożsamości.

§ 10. W razie zgubienia, kradzieży, lub przypadkowego zniszczenia kwitu, osoba, która go posiadała, winna niezwłocznie zawiadomić o tem zarząd Spółki lub jej kantor w miejscu przeznaczenia ładunku.

O ile utraczony kwit opiewał na okaziciela, należy nadto o jego utracie ogłosić trzykrotnie w ciągu dwóch tygodni w miejscowej, według wymienionej w kwicie stacji przeznaczenia ładunku, gazecie urzędowej, a o ile takiej nie ma — w gazecie prywatnej, oraz w „Monitorze Polskim“.

Jeśli w ciągu miesiąca od daty najpóźniejszego z tych ogłoszeń nikt nie zgłosił się do Spółki z kwitem po odbiór ładunku lub nie zamelduje swych pretensji w tej mierze, ładunek zostaje wydany osobie, która o utracie kwitu doniosła i ogłosiła.

W razie zgłoszenia się okazywacza kwitu po odbiór ładunku przed jego wydaniem osobie, która o utracie kwitu ogłaszała, Spółka ma prawo wydania ładunku odmówić i zażądać udowodnienia jego własności.

§ 11. Za utratę, uszkodzenie lub nieprawidłowe wysłanie ładunku, przyjętego do przewozu, Spółka odpowiada na podstawie ustaw obowiązujących.

§ 12. Ładunek, przyjęty przez Spółkę do przewozu, nieodebrany w przeciągu dni trzydziestu od daty nadejścia na miejsce przeznaczenia i od doręczenia odbiorcy, na którego imię ładunek jest wysłany zawiadomienia o nadejściu, Spółka ma prawo przesłać przez licytację, zapowiedzianą przynajmniej na miesiąc napród przez ogłoszenie w miejscowej gazecie urzędowej, a w jej braku w gazecie prywatnej, oraz w „Monitorze Polskim“.

Suma, osiągnięta przy licytacji, po potrąceniu kosztów sprzedaży i ogłoszeń, oraz przypadających Spółce należności za przewóz, przechowanie, ubezpieczenie, opakowanie, wyładowanie ładunku i wszelkich innych uprawnionych opłat, będzie wypłacana właścicielowi ładunku, o ile ten zgłosił się o to przed upływem terminu przedawnienia, wskazanego w Kodeksie Cywilnym. Do czasu zaś wypłaty suma ta zalicza się do pasywów Spółki. Zadne procenty na rzecz właściciela towaru od sumy tej nie plyną. Z upływem terminu przedawnienia powyższa suma staje się własnością Spółki.

W wypadkach utraty kwitu przewozowego (paragr. 10) wskazany powyżej termin trzydziestodniowy odpowiednio się przedłuża.

§ 13. Spółka nie ma prawa przyjmowania do przewozu przedmiotów, co do których przesyłania przepisy ustaw obowiązujących zastrzegają monopol pocztowy lub inny; w razie zaś ujawnienia takich przedmiotów w ładunku, przyjętym do przewozu lub ekspedycji jest obowiązana przelać je najbliższemu urzędowi

pocztowemu lub innej instytucji, korzystającej względem tych przedmiotów z monopolu przewozowego. Dla zapobieżenia umieszczeniu takich przedmiotów wewnątrz ładunków, oddanych Spółce do ekspedycji lub przewozu, Spółka powinna wyraźnie zaznaczyć w swych kwitach, że przesyłania w ładunkach listów, pieniędzy i przesyłek pod opaską ustawa wzbrania pod grozą odpowiedzialności karnej.

§ 14. Przepisy szczegółowe o sposobie i warunkach przyjmowania ładunków do przewozu lub ekspedycji, wydawania ich w miejscu przeznaczenia, oraz o odpowiedzialności Spółki wobec osób wysyłających i właścicieli ładunków będą opracowane osobno przez Zarząd Spółki i po zatwierdzeniu przez właściwą władzę rządową podane do wiadomości publicznej przed rozpoczęciem czynności transportowych Spółki. Przepisy te mieć się powinny na stronie odwrotnej kwitu, wydawanego wysyłającemu.

B. Przechowywanie na składach.

§ 15. Niezależnie od przechowywania towarów lub ładunków w związku z ich przewozem, ekspedycją i odbiorem (paragr. 6) lub przyjęciem w komis (paragr. 30), Spółka, z pobraniem ustalonej opłaty, przyjmując wogóle towary na przechowanie, na termin określony lub bez wskazania terminu i utrzymuje w tym celu składy towarowe, magazyny, zbiorniki i t. p. (par. 2-F).

§ 16. Przyjęcie towaru na skład odbywa się na zasadzie deklaracji, podpisanej przez składającego lub osobę przezeń upoważnioną i wskazującej: imię, nazwisko i adres składającego, rodzaj składanego towaru, liczbę jego sztuk i wagę, oraz signa, termin do którego towar składa się na przechowanie lub wzmiankę, że go się oddaje na skład bezterminowo, datę deklaracji oraz inne wiadomości, jakich zarząd lub agent Spółki zażąda. Nadto deklaracja może zawierać szczególne życzenia lub wskazówki składającego.

§ 17. Na przyjęcie do przechowywania towary Spółka wydaje stosowne świadectwa skladowe na blankietach drukowanych. Świadectwo skladowe ma charakter umowy Spółki ze składającym i może opiewać, że towar ma być wydany składającemu lub osobie przezeń wskazanej, bądź okazicielowi świadectwa. W świadectwie wymienia się: rodzaj przyjętych na skład towarów, ich wagę lub wymiar, ich signa, warunki składu, zastrzeżenie na rzecz Spółki prawa sprzedaży towaru przez licytację, na wypadek nieodebrania w terminie (paragr. 18), granice odpowiedzialności Spółki za uszkodzenie lub utratę towaru, oraz inne warunki składu, ustalone za obopólną zgodą Spółki i składającego. Jeśli towary przyjęte na skład z ubezpieczeniem, świadectwo skladowe powinno zawierać bądź wymienienie warunków ubezpieczenia, bądź wzmiankę o wydanej osobno polisie ubezpieczeniowej (paragr. 38).

§ 18. Jeśli właściciel przyjętego na skład towaru nie odbierze go z upływem terminu określonego, a w wypadkach składu bezterminu z upływem 6 miesięcy od daty przyjęcia towarów na skład i jeśli nie nastąpiło przedłużenie składu za obopólną zgodą Spółki i właściciela towaru, Spółka ma prawo towar przechowywany sprzedać przez licytację. Suma osiągnięta ze sprzedaży, po potrąceniu z niej zarówno kosztów sprzedaży i ogłoszeń, jako też wszelkich należności, przypadających Spółce z tytułu przechowywania (skladowe, ubezpieczenie, wydatki na wyładowanie i dostawienie lub odstąpienie itp.), wypłacana będzie właścicielowi towaru, o ile ten zgłosił się o to przed upływem terminu przedawnienia, wskazanego w Kodeksie Cywilnym; do czasu zaś wypłaty, suma ta zalicza się do pasywów Spółki. Zadne procenty na rzecz właściciela towaru od sumy tej nie plyną. Z upływem terminu przedawnienia powyższa suma staje się własnością Spółki.

§ 19. W wypadkach utraty, kradzieży lub przypadkowego zniszczenia świadectwa skladowego stosuje się przepisy, wyliczone powyżej w paragr. 10 na wypadek utraty kwitu przewozowego.

§ 20. We względzie utrzymywania składów towarowych i wydawania świadectw skladowych Spółka oprócz zasad powyżej przytoczonych stosuje się nadto do obowiązujących w tem przedmiocie ustaw i rozporządzeń.

§ 21. Przepisy szczegółowe o sposobie i warunkach przyjmowania towarów na przechowanie, ich wydawania, oraz odpowiedzialności Spółki wobec składających jej towary lub właścicieli tych towarów, ułoży i ustali Zarząd Spółki ze ściśmą w tym względzie przestrzeganiem ustaw i rozporządzeń obowiązujących oraz przepisów niniejszego statutu.

C. Wydawanie pożyczek na zastaw.

§ 22. Spółka ma prawo udzielania pożyczek:

- na towary, przyjęte przez Spółkę do przewozu, przechowywanie lub w komis;
- na wydane przez Spółkę dowody skladowe (paragr. 17), przewozowe (paragr. 9).

Pożyczka nie może przenosić 2/3 wartości towaru, określonej na podstawie listów przewozowych (faktury), cen rynkowych najbliższych lub oszacowania przez odpowiedzialnych laboratorów.

Stopę procentową od pożyczki oznacza zarząd Spółki. Stopa procentowa od wydanej pożyczki nie mo-

wystarcza również podpis jednego członka Zarządu. Wzajemnie, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież listy z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków Zarządu. Czeka na rachunki bieżące podpisuje jeden z członków Zarządu upoważniony do tego uchwałą Zarządu.

§ 83. Do bezpośredniego zarządzania interesami Spółki lub poszczególnymi działami jej czynności Zarząd, za zgodą zgromadzenia walnego, mianuje bądź ze swojego grona, bądź z poza składu Zarządu jednego lub więcej dyrektorów zarządzających, określa ich kompetencje i ustala ich wynagrodzenia.

§ 84. Wynagrodzenie członków Zarządu i dyrektorów zarządzających za ich pracę określone być może w postaci pensji i wynagrodzenia dodatkowego, pobieranego drogą odliczania do podziału między nich, pewnej części rocznych zysków (§ 89).

Komisja Rewizyjna.

§ 85. Celem sprawdzenia sprawozdania i bilansów, zgromadzenie walne wybiera corocznie na rok z góry komisję rewizyjną, złożoną z pięciu akcjonariuszów, nie należących do Zarządu i nie piastujących żadnego urzędu w Spółce. Osoby, wyobrażające 1/3 ogólnej liczby akcji, należących do obecnych na danym walnym zgromadzeniu akcjonariuszów lub ich pełnomocników, mają prawo wybrać bezpośrednio jednego członka komisji rewizyjnej, lecz w takim razie nie biorą już udziału w wyborze pozostałych członków tej komisji. Członkowie Zarządu i dyrektor zarządzający nie mogą w ciągu dwóch lat, po złożeniu swych mandatów, być wybierani do komisji rewizyjnej. Komisja rewizyjna do spełnianych przez się czynności ma prawo, na mocy zezwolenia zgromadzenia walnego; powoływać rzeczoznawców. Co najmniej na miesiąc przed dniem zgromadzenia walnego komisja rewizyjna jest obowiązana przystąpić do sprawdzenia kasy i kapitałów Spółki, tudzież do rewizji wszystkich mających jakikolwiek związek z jej sprawozdaniami i bilansami ksiąg, rachunków, dowodów i w ogóle całej działalności Spółki. Po ukończeniu swoich czynności komisja rewizyjna komunikuje opinię swoją o sprawozdaniu i bilansie Zarządowi, który przedstawia ją zgromadzeniu walnemu wraz z własnymi uwagami. Komisja rewizyjna może dokonywać oględzin i rewizji całego majątku Spółki, tudzież sprawdzać wszystkie wykonane przez Spółkę prace, prowadzone przedsiębiorstwa i poczynione wydatki. Zarząd powinien ułatwić zadania komisji rewizyjnej przez udzielenie jej wszelkich wyjaśnień, materiałów i środków, potrzebnych do wykonania czynności. Komisja rewizyjna ma prawo w razie uznanej przez siebie potrzeby, żądać od Zarządu zwolnienia zgromadzenia walnego nadzwyczajnego. Z czynności swoich komisja rewizyjna sporządza protokół, w którym zaznaczone być winne i zdania odrębne poszczególnych członków komisji, różniące się od zdania jej większości. Protokół ten, tudzież wnioski i sprawozdania komisji rewizyjnej Zarząd wraz ze swoimi objaśnieniami, jeśli uzna potrzebę takich objaśnień, przedstawia najbliższemu zgromadzeniu walnemu.

Sprawozdania Spółki, podział zysków i wypłata dywidendy.

§ 86. Rok operacyjny Spółki równa się rokowi kalendarzowemu, trwa więc od 1 stycznia do 31 grudnia włącznie. Pierwszy okres operacyjny trwa od dnia ukonstytuowania się Spółki do 31 grudnia roku następnego. Za każdy rok ubiegły Zarząd układa i przedstawia do rozpoznania i zatwierdzenia dorocznego zgromadzenia walnego zwyczajnego szczegółowe sprawozdanie roczne Spółki i bilans jej obrotów. Drukowane egzemplarze sprawozdania i bilansu doręczane będą w Zarządzie Spółki na dwa tygodnie przed zgromadzeniem walnym zwyczajnym, wszystkim akcjonariuszom, którzy tego żądają. Na tydzień przed zgromadzeniem walnym Zarząd powinien uprzystępnąć akcjonariuszom przeglądanie na miejscu w godzinach biurowych, ksiąg Zarządu wraz ze wszystkimi rachunkami, dowodami i załącznikami, dotyczącymi sprawozdania i bilansu.

§ 87. Sprawozdanie roczne powinno wskazywać szczegółowo:

- a) stan kapitału zakładowego, zapasowego i amortyzacyjnego; (Przytem kapitały Spółki umieszczone w papierach procentowych powinny być wyliczone według kursu giełdowego w dacie zamknięcia bilansu, nie wyżej wszakże ceny ich nabycia);
- b) ogólny przychód i rozchód w okresie sprawozdawczym;
- c) rachunek wydatków na uposażenie pracowników Spółki, tudzież na wszelkie inne koszty administracyjne;
- d) rachunek rzeczywistego majątku Spółki z rozróżnieniem rozmaitych rodzajów tego majątku, jako to: kasa, nieruchomości, linje kolejowe, okręty, statki, wagony, parowozy i samochody i inne środki przewozowe, urządzenia skladowe i przewozowe, meble, sprzęty i zapasy towarów, inwentarz żywy;
- e) rachunek należności, przypadających zarówno Spółce od osób trzecich, jako też osobom trzecim od Spółki;
- f) rachunek zysków i strat;
- g) rachunek czystego zysku i zaprojektowanego podziału;

h) specjalne sprawozdania z operacji: przewozowych, skladowych, kredytowych, komisowych i ubezpieczeniowych. Przy układaniu oddzielnych sprawozdań rocznych z działu ubezpieczeń należy się ściśle stosować do obowiązujących w tym względzie przepisów (do czasu wydania odnosnych przepisów przez władze polskie — do przepisów ros. z d. 25/IV 1898 r. — Zbiór praw i rozporządzeń rządowych, październik 1899 r., Nr. 127, poz. 2024).

§ 88. Wyciąg ze sprawozdania i bilansu, po zatwierdzeniu ich przez zgromadzenie walne podaje się do wiadomości publicznej.

§ 89. Z zysku rocznego, jaki pozostaje po pokryciu wszystkich wydatków i strat odlicza się uchwaloną przez zgromadzenie walne sumę — co najmniej jednak 10% zysku — na kapitał zapasowy oraz uchwaloną przez zgromadzenie walne akcjonariuszów sumę na umorzenie (amortyzację) pierwotnej wartości nieruchomości i ruchomego majątku Spółki. Pozostała pozostała suma, o ile nie przenosi 6% od kapitału zakładowego, będzie wypłacana tytułem dywidendy; jeśli zaś pozostała po przeliczeniu potrąceniu i odliczeniach suma zysku przenosi 6% od kapitału zakładowego, przewyższy ponad 6% dzieli się w ten sposób, że 10% tej przewyżki przypadnie na rzecz członków Zarządu i dyrektorów zarządzających, 10% na rzecz pracowników Spółki z podziałem pomiędzy nich według uznania Zarządu, pozostałe zaś 80% pójdą na dodatkową dywidendę dla akcjonariuszów, o ile uchwała zgromadzenia walnego akcjonariuszów nie nada im (w całości lub częściowo) innego przeznaczenia — czy na potrzeby Spółki czy też na cele publiczne.

§ 90. Przewidziane w artykule poprzednim obowiązkowe odliczanie na kapitał zapasowy trwa, dopóki kapitał ten nie osiągnie połowy kapitału zakładowego. Przerwane zaś z tego tytułu obowiązkowe odliczanie następnie napowrót się ponowi, jeśli kapitał zapasowy zostanie bodaj częściowo wydany i uszczupli się poniżej wskazanej wysokości. Kapitał zapasowy powinien być zawsze umieszczony w taki sposób, iżby go w każdym czasie bez żadnych przeszkód można było spieniężyć. Kapitał zapasowy jest przeznaczony wyłącznie na pokrycie strat Spółki, tudzież nieprzewidzianych wydatków. Wydatkowanie kapitału zapasowego może nastąpić jedynie na mocy i w granicach uchwały zgromadzenia walnego akcjonariuszów. Jesliby w którymkolwiek roku straty, poniesione przez Spółkę, przewyższyły kapitał zapasowy, dywidenda od akcji nie może być wypłacana, dopóki nie nastąpi zupełne wyrównanie różnicy przewyżki.

§ 91. O czasie i miejscu wypłaty dywidendy, oraz o jej stopie zarząd podaje do wiadomości przez ogłoszenia.

§ 92. Dywidenda, nie podniesiona w przeciągu lat pięciu, staje się własnością Spółki, z wyjątkiem wypadków, w których na mocy praw obowiązujących przedawnienie uznane jest jako przerwane. Od niepodniesionej w kasy Spółki należnej dywidendy Spółka żadnych procentów nie wypłaca.

Likwidacja Spółki.

§ 93. Czas istnienia Spółki jest nieokreślony. Likwidacja Spółki następuje wskutek uchwały zgromadzenia walnego:

1) obowiązkowo, jeżeli bilans Spółki wykazuje stratę 7% kapitału zakładowego, a akcjonariusze nie uzupełnią go do pierwotnej wysokości w przeciągu pół roku od dnia zatwierdzenia przez zgromadzenie walne sprawozdania, które tę stratę wykazało; i

2) wedle uznania zgromadzenia walnego, jeżeli zgromadzenie, z powodu stanu interesów Spółki, rozwiązuje jej użycia za konieczne.

Jeśli w razie strat 7% kapitału zakładowego, zgromadzenie walne akcjonariuszów uchwali stosowne uzupełnienie tego kapitału, a każdykolwiek z akcjonariuszów w określonym terminie półrocznym przypadającym nań, w stosunku do ilości posiadanych akcji, kwoty dodatkowej nie wpłaci, akcje tego akcjonariusza, będą nieważnione, o czym zarząd ogłasza, i wzamian nich wystawia z temi samymi numerami akcje nowe, które sprzedaje przez miejscowego maklera giełdowego. Z sumy stad osiągniętej, po zaspokojeniu kosztów sprzedaży i ogłoszeń, część, równająca się wpłacie dodatkowej za akcje, idzie na uzupełnienie kapitału zakładowego, pozostałość zaś wypłaca się właścicielowi akcji nieważnionych.

§ 94. W razie uchwalenia zlikwidowania działalności Spółki, zgromadzenie walne akcjonariuszów wybiera ze swego grona komisję likwidacyjną w składzie co najmniej trzech osób i określa siedzibę tej komisji, tudzież sposób zlikwidowania Spółki. Komisja likwidacyjna przejmując od zarządu Spółki interesy i sprawy, poczem drogą zawiadomień, w razie posiadania adresów, i ogłoszeń, wzywa wszystkich wierzycieli Spółki, czyni należyte kroki i starania, by ich pretensje zaspokoił, zbiera, uruchamia i spienięża majątek Spółki i prowadzi układy z wierzycielami i osobami trzecimi, na podstawie uchwały zgromadzenia walnego i w granicach przez nie określonych. Sumy należne niezgłaszającym się wierzycielom Spółki, jako też sumy na pokrycie rozstrzygniętych spornych komisja likwidacyjna wnosi do kasy skarbowej; do czasu zaś zaspokojenia wszystkich wierzycieli Spółki, tudzież wniesienia do kasy skarbowej sum należnych wierzycielom niezgłaszającym się i sum na pokrycie wszelkich pretensji spornych, nie mogą nastąpić żadne na rzecz akcjonariuszów wypłaty z tytułu akcji, lub świadectw tymczasowych.

Z czynności swych komisja likwidacyjna składa walnemu zgromadzeniu sprawozdania periodyczne w terminach przez zgromadzenie określonych, a po ukończeniu likwidacji ostateczne sprawozdanie ogólne. Jeśli w okresie likwidacji nie wszystkie sumy zostaną odebrane przez osoby, którym się należą, ostatecznie zgromadzenie walne Spółki uchwali, gdzie pozostałe do wypłaty sumy winny być przechowywane do czasu wypłacenia i jak z nimi postąpić należy na wypadek niezgłoszenia się ich właścicieli przed upływem terminu przedawnienia.

§ 95. O przystąpieniu do likwidacji i o miejscu swej siedziby, a następnie o ukończeniu likwidacji komisja likwidacyjna zawiadamia właściwe władze rządowe, oraz czyni ogłoszenia publiczne.

§ 96. Wszelkie ogłoszenia przez statut niniejszy wymagane, winny być obowiązkowo zamieszczane w „Monitorze Polskim” i w jednej z gazet prywatnych warszawskich, podług wyboru zgromadzenia walnego.

§ 97. Założycielami Spółki są:

Józef Tyszkiewicz, Aleksander Lednicki, Franciszek Skąpski, Leon Podolecki, Kazimierz Porębski, Józef Gieysztor, Antoni Jabłoński.
W imieniu założycieli Spółki: Józefa Tyszkiewicza, Aleksandra Lednickiego, Franciszka Skąpskiego, Leona Podoleckiego, Kazimierza Porębskiego, Józefa Gieysztora, Antoniego Jabłońskiego, na zasadzie ich pełnomocnictwa:

Adwokat:

L. Nowodworski.

MINISTERSTWO Poczty i Telegrafów

ogłasza dostawę w drodze ofertowej na 70,000 słupów telegraficznych

z odziomków drzewa zdrowego, sosnowego, okorowanego ciecica zimowego o wymiarze:

40% ogólnej ilości	7 metrów długości	14, 15, 16 cm	średnicy wierzchoł.
40%	8	15, 16, 17	„ „ „
16%	9	15, 16, 17	„ „ „
3%	11	16, 17, 18	„ „ „
0,5%	12	17, 18, 19	„ „ „
0,5%	13	17, 18, 19	„ „ „

Zgłoszenia mogą być i na mniejsze partje najmniej jednak 500 sztuk.

Dostawa ma nastąpić przed 1-szym kwietnia r. 1920, do stacji kolei normalno-torowej, w pobliżu lasu.

Oferty pisemne z podaniem terminów i miejsc dostawy, należycie ostemplowane, wraz z pokwitowaniem na złożone w Głównej Kasie Ministerstwa Poczty i Telegrafów, względnie w Kasie miejscowego Urzędu Poczto-owego 5% wadium, oferowanej kwoty, w gotówce lub papierach procentowych gwarantowanych przez Rząd, należy wnieść do dnia 15 stycznia r. 1920, do godziny 12-tej w południe, w zamkniętej kopercie, pod adresem Wydziału XII. z napisem: „Oferta na słupy telegraficzne do konkursu, na dzień 15 stycznia 1920 r.”

Ceny mają być za sztukę, stosownie do wymiarów, wraz z dostawą do stacji kolejowej.

Warunki techniczne przejrzeć można w Wydz. XII-ym Min. Poczty i Telegraf., pokój Nr. 4.

Zgubiono paszport i karte robot publicznych № 57087 Marjanny Kuryłek, Grodzieńska 19. 13931

Zgubiono paszport i karte bezrobotca na imię Wiktora Barszcza, Powązki Ogrodowa 5. 13933

Skradziona paszport i karte opalową Jakóba Zafel, Łucka 14. 14063

Skradziona portfel dnia 4/X na dworcju kolejowym w Krakowie. W portfelu znajdowało się K. 2.800 i kwit zwany (Anweisung) na odbiór K. 15.000 od pana Chaima Bursztyn w Sosnowcu Wielkopolska. 16835

Zaginął dowód lokacyjny Warszawskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu z d. 20 lutego 1911 r. za № 29740 pierwotnie na sumę Rub. 2200, zmniejszona do Rub. 1200 wydany na imię Karola Klafasa. Znalazce uprasza się o złożenie zagubionego dokumentu do biura Towarzystwa — Plac Wawelski 7. Nadmieniam się przytem, że po upływie miesięcznego terminu od daty niniejszego ogłoszenia, dokument powyższy zostanie unieważniony. 16847

OBWIESZCZENIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach, Gustaw Paluszynski, tamże zamieszkały przy ul. Ogrodowej Nr. 60, w myśl art. 1141, 1149 i 1570 Ust. Post. Cyw., podaje do wiadomości publicznej, że dn. 12 kwietnia 1929 r., o godzinie 10-jej rano, w gmachu Sądu Okręgowego w Siedlcach, stosownie do wyroku b. Sądu Okręgowego w Siedlcach, z dn. 23 czerwca 1914 r., wyłączonego w publikacji tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Siedlcach z dn. 15-go marca 1919 r. za Nr. 216/18, odbędzie się sprzedaż przez licytację publiczną majątku ziemskiego, hipotecznego Sulbiny-Dolnej, dla uskuteczenia działów między Feliksa-Weroniki Matecki z 1/16 części, Marii Celińskiej z 5/16, Janiny Celińskiej z 5/16 i Stanisławem Celińskim z 5/16 częściach, z obciążeniem 15/16 części całkowitej sumy otrzymanej ze sprzedaży dożywniem użytkowaniem Feliksa-Weroniki Mateckiej z 1/4 części.

Nieruchomy majątek Sulbiny-Dolnej znajduje się w powiecie Garwolińskim, ziemi Siedleckiej, i zawiera przestrzeń 447 morgów, 282 pręty. Na nieruchomości tej znajduje się ogród owocowy, przestrzeń około 4-ech morgów i następujące budynki: 1) dom drewniany (dwór), kryty gontem, 2) dwa domy (czworaki) drewniane, kryte blachą, 3) dom drewniany (czworak), kryty słomą, 4) wodny młyn, kryty gontem, 5) dom drewniany, kryty gontem, 6) stajnia z oborą, murowane, kryte gontem, 7) chlewy drewniane, kryte papą, 8) obora drewniana, kryta słomą. Oprócz wymienionych budynków znajdują się murowane ściany po spalonej stodole.

Powyzsza nieruchomość w zastaw nie oddana i nie podpada pod ukaz z 1864 r., posiada księgi hipoteczne w Siedleckiej hipotecce gubernialnej. Obciążona pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ogólnej sumie 17350 rb.

Wzmiarkowany majątek, szczegółowo opisany w spisie sporządzonym przez Komornika w Garwolinie w dniu 14-go października 1919 r. Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 60,000 mk.

Osoby, zawierające stanąć do licytacji, obowiązane są przedstawić kaucję w ilości 1/10 części sumy szacunkowej, czyli 6000 mk., za wyjątkiem współwłaścicieli, sumy których mieszczą się w sumie szacunkowej.

Opis inwentarza, jak również inne dokumenty, dotyczące się tej sprzedaży, przejrane być mogą w kancelarii Sądu Okręgowego w Siedlcach, w myśl art. 1150 U. P. C., a także w kancelarii obwieszczonego niniejszego komornika.

Komornik: Gustaw Paluszynski.

Siedlce, dn. 23 grudnia 1919 r. 16699

ZAPOZEW EDYKTALNY.

W sprawie rozwodowej z powództwa Pauliny z Wunichów Rosnoch, wyzwa się Pawła Rosnoch, niewiadomego z pobytu, ażeby po upływie roku od daty niniejszego ogłoszenia, stawił się na posiedzeniu Sądu Konsystorskiego, Ewang.-Augsburskiego w Warszawie (Miodowa 13), dla objaśnienia powodów złośliwego opuszczenia żony. W imieniu powódki stawiać będzie obrońca Konsystorski Józef Domański.

Ferdinand Klammer, woźny przy Sądzie Konsystorskim Ewang.-Augsburskim. 19425

Zagubili paszporty:

Table with 2 columns: Name and Address, and a numerical ID. Includes entries for Gralewska Anna, Szledera 5 (16146), Lutomska Franciszka, Tylna 3 (14825), Langsam Zysman, Elektoralna 15 (16066), etc.

Table with 2 columns: Name and Address, and a numerical ID. Includes entries for Jankowska Marja, Olesińska 12 (15165), Ankerman Bernard, Grzybowska 29 (15166), Blaszczak Bronisława, Ogrodowa 20 (15167), etc.

Table with 2 columns: Name and Address, and a numerical ID. Includes entries for Trefler Zysman, Dzika 6 (15165), Knobel Jakób, Muranowska 11 (12913), Ajzenband Sura, Szto Jerska 28 (12914), etc.

Administracja 'Monitora Polskiego'. Druk niektórych ogłoszeń zamieszczonych w niniejszym numerze ulęgi o pobrzeniu z powodu strajku czerców. Includes various notices and a large advertisement for the newspaper's printing services.